

SLOVENSKI NAROD.

Knjaza vsak dan sveder, izkušni medelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogerske dedele na vse leto 15 gld., na pol leta 8 gld., na četrt leta 4 gld., na jeden mesec 1 gld. 10 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., na četrt leta 3 gld. 30 kr., na jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dedele toliko več, kolikor poštnina znaša. Za ostanila plačuje se od štiristopen petič-vrata po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemški nameni.

Precej časa so že Nemci zatrjevali, da se le branijo p. oti poslovanjevanju, da pa nikakor ne mislijo kratiti pravic drugim narodnostim. To se je jim zdelo potrebno zatrjevati iz taktičnih ozirih. Prikrivali so svoje prave namene, da so tako lažje ponemčevali. Kdor ni dobro poznal narodnega življenja v naši državi, je moral časi misliti, kakšna krivica se Nemcem godi. Mesto za mestom se polevnanje in nikakor ne bode več dolgo, pa bode Avstrija slovanska država.

Pod pretvezo, da varujejo nemštvo, osnovali so „Schulverein“. To društvo je pa s svojim delovanjem hitro pokazalo, da njega pravi namen ni oni, ki je označen v njega pravilih, temveč hoče le ponemčevati slovansko dečo. Vabilo je v svoje šole slovanske otroke, in snova'lo nemške šole v krajih, kjer bi izvzeli nekatere nemškutarje z Dijogenovo svetilnico zaslonj Nemcev iskal.

Poslednji čas sta nemško-narodna in krščansko-socijalna stranka prevzeli nekako vodstvo nemškonarodne politike, odkar je zedinjena levica prišla pri narodu močno ob zaupanje. V narodnih ozirih se ti dve stranki prav nič ne ločita od zedinjene levice. Le jedino dobro lastnost imata, da včasih odkritosrčno izpovevta svoje namene, dočim je zedinjena levica vedno le bolj prikrito postopala. Nedavno je jeden list nemškonarodne stranke naravnost priporočal ponemčenje čeških krajev.

Te dni je pa po nemških listih huda razburjenost zaradi odgovora praškega župana na izzivačo postopanje dunajskega župana zaradi češkega dopisa praške občine. Pomenljivo je zlasti, kar v tem oziru piše „Deutsche Zeitung“. Ta list ima posebne zveze z Luegerjem. Nekateri krščansko-socijalni listi sami so poročali, da je ta list kupil dr. Lueger. Imenovala se je celo vsota, ki jo je plačal zanj. Dosedaj se to ni oporeklo, in je verjetno, da je nekaj na tem. Zato smemo misliti, da ta list piše popolnoma v zmislu dr. Luegerja in njegove stranke.

Da dr. Lueger ni prijazen Slovanom, to smo že mi davno vedeli. Nikakor našega prepričanja to ni motilo, da je govoril na nekem shodu v Gorici za Slovence še dokaj prijazno. Njegovo glasovanje proti celjski gimnaziji in upiranje proti osnovi češke

šole na Dunaju je jasno pokazalo njegovo mišljenje. Vendar ne bili bi sodili, da krščansko-socijalna nestrpnost tako daleč sega, kakor sedaj razvidimo iz omenjenega nemškega lista. Ta list zatrjuje, da je Praga le poslovanjeno nemško mesto, ki se mora zopet ponemčiti. S tem je tako rekoč povedal, da mislijo narodni Nemci in krščanski socijalisti ponemčiti vso Češko, Moravsko in Slezijo. Seveda je težko dobiti v teh deželah kak kraj, o katerem bi šovinistični Nemci ne trdili, da je bil kdaj nemšk.

Jednake namene pa imajo gotovo glede nas Slovencev. Pkazali so to že v celjskem vprašanju. Ljubljana je pred dvajsetimi leti imela nemški zastop, torej gotovo velja pri dunajskih krščanskih socijalistih za poslovanjeno nemško mesto, katero se mora zopet ponemčiti.

Taki nemški glasovi bi morali opominjati avstrijske Slovence k jedinstvi in zlasti biti migljaj za Slovence, da se bolje zblizajo s Čehi, s svojimi naravnimi zavezniki. Obojim se je boriti proti nemški nasilnosti. Na nobeno nemško stranko se nimamo dosti zanašati. Ta dogodek je pač zopet očitno pokazal, da krščansko mišljenje še ne daje nobenega jamstva za pravičnost v narodnem oziru. Dr. Lueger in drugovi imajo vedno krščanstvo na jeziku, a v narodnem oziru so pa še nestrpnejši, kakor so bili nemški liberalci. Zato moramo biti Slovani previdni in se ne smemo na te krščanske stranke preveč navezati. Dati moramo jim naravnost razumeti, da slovanska pomoč ni zastoj. Podpirali jih bomo, če hočejo biti v narodnem oziru pravične, če pa ne, je pa najbolje, da jim samim prepustimo, da s svojim krščanskim socijalizmom osrečujejo Nemce. Kmalu bodo spoznale, kako so onemog'e. Taka pisava nemških glasil je le mogoča, ker so Nemci vajeni, da Slovani vse mirno prenesemo, zlasti, ker konservativni slovanski poslanci se ne upajo odločno nastopiti proti nobeni nemški stranki, če si le pridevije pridevnik „katoliška“ ali „krščanska“. Te nemške stranke vzlic njih katoličanstvu ali krščanstvu kažejo odločno svoje narodno mišljenje in se zlasti pri krščanskih socijalistih vidi, da so v prvi vrsti nemški potem šele krščanski. Pri nas naj bi pa najmanjša razlika v mišljenju glede verskih političnih vprašanj bila ovira skupnemu delovanju. Zato pa Nemci nosijo v naši državi penosno glave, Slovani

pa le plačujemo, da se more na Dunaju šopiriti nemški naph.

V Ljubljani, 23. oktobra.

Badeni in Čehi. Grof Badeni še vedno omahuje, bi se li približal Čehom ali ne. Gotovo ima vlada premagovati v tem oziru težave v višjih krogih in poleg tega tudi ne mara levice poriniti od sebe. Grof Badeni tudi z Mladočehi ni zadovoljen, ker za nobeno ceno nočejo podpirati nobene reakcijske politike. „Czas“, ki ima zvezo z vlado, je nedavno zagovarjal zvezo Poljakov z Mladočehi, a sedaj je pa zopet proti taki zvezi. Poljaki ne morejo pospeševati čeških teženj, kolikor so naperjene proti državni blaginji in pravicam nemške narodnosti. Seveda o tem, kaj je za blaginjo države, kaj proti njej, so mnenja jako različna. Nemci trdijo, da blaginja države zahteva centralizem, Čehi pa mislijo, da bi se pod federalizmom država bolje razvila. „Czas“ bi bil moral torej točneje povedati, kako si tolmači blagor države. Ravno tako so mnenja o pravicah nemške narodnosti jako različna. Iz vse pisave poljskega vladnega lista je vidno, da grof Badeni in z njim Poljaki jako omahujejo. Polčjaz se bode zjasnil pač šele po volitvah.

Suess in Čehi. Professor Suess se je te dni poslovil od svojih volilcev. Pri tem je pa mož nekaj jako pametnih besed povedal. Rekel je, da sta v Avstrijski dve napredni skupini, skrajna levica in Čehi. Kadar si te dve podasta roki, pa zgine reakcija, ki se opira samo na neslogo mej Nemci in Čehi. Res škoda, da je šele sedaj prišel Suess do tega prepričanja, ko ostavlja politično delovanje. Kdo je kriv te škodljive nesloge mej Nemci in Čehi? Mari ne največ stranka, kateri je pripadal Suess. Ko bi bila ta stranka priznavala popolno enakopravnost Čehom in jih ne bila zatirala na Moravskem in v Sleziji, bi Čehi in liberalni Nemci že davno lahko skupno delovali proti reakciji. Tudi na Dunaju bi bile razmere drugačne, da so liberalci se ozirali pravočasno na Čeha in jim dovolili potrebne šole. Protisemitje bi nikdar ne bili dobili Čehov na svojo stran in to bi bilo močno uplivalo na volitve. Liberalci prepozno spoznavajo svoje zmote. Sedaj, ko je njih stranka popolnoma propala, vidijo, da bi bila potrebna sloga s Čehi, po-

Listek.

Koristen zločin.

(Dalje.)

Srce mi je utrpalo resnične žalosti. Tako vrl rojak, katerega je čakala tako lepa bodočnost, je slekel vojaško suknjo. Brez dvoma je imel tehtnih razlogov. Sedel je k meni in mi povedal in razložil vse. Žena je bila vsega kriva . . . To bi si bil lahko mislil. Zaradi neke ženske je popustil vojaško službo! V Toulonu, kjer je bil Paskal v garniziji, zaljubil se je v hči nekega profesorja. Ker nista niti on niti njegova izvoljenka imela potrebnih 40 000 frankov za kaveijo, vzeti pa sta se na vsak način hotela, odpovedal se je Paskal službi in se napotil v Pariz, kjer se mu je posrečilo, dobiti primerno službo pri nekem bankirju. Paskal mi je povedal, da sta on in njegova mlada žena jako srečna in me povabil, naj ju obiščem v njiju malem stanovanju v petem nadstropju neke male hiše na boulevardu Batignolles.

Prvo nedeljo po tem razgovoru sem se odzval temu povabilu in ko sem spoznal gospo Paskal, se nisem več čudil, da je mladi častnik njej na ljubav popustil službo. Bila je najbolj podobna kakemu

angelju. Ljubila sta se resnično. Mlada žena je občevala z menoj kakor s starim dobrim prijateljem svojega moža, pogostila me je jako prijazno in jaz sem le želel, da bi bila tej dvojici sreča vedno mila. Bankirju, pri katerem je Louis Paskal, služboval, se je ta tako prikupil, da ga je po dveh letih naredil za svojega kompanjona. Bivši poročnik je od tedaj hodil vsak dan na berzo in tam zaslužil mnogo denarja.

Tudi rodbinsko življenje njegovo je bilo jako srečno. Tekom štirih let povila mu je njegova žena dve deklici in jednega dečka, krasne, plavalase otroke. Bivši poročnik ni zdaj več stanoval v petem nadstropju stare hiše v zakotnih uličah, nego v prvem nadstropju lepe palače na boulevardu Haussmann, in pri obedu je stregel livriran sluga. Mene so Paskal, njegova žena in njegovi otroci vzprejemali z isto prijaznostjo kakor prej. Tako je šlo do zime leta 1880. Ko sem, kakor po navadi, prvo nedeljo meseca decembra prišel k bivšemu poročniku na obed, sem zapazil, da je bil nenavadno razmišljen in bled in da je nervozno grizel svoje lepe dolge brke.

„Kaj se je neki zgodilo“, mislil sem sam pri sebi, ko sem po obedu odhajal. „Otroci njegovi so

zdravi in se dobro razvijajo, žena njegova je še vedno sveža in lepa. Morda mu kupčija ne gre več prav od rok. Denar je vražja stvar.“

Proti deseti uri zvečer sem užgal svojo svetilko in šel, kakor mi je veleval moj poklic okolu kolodvora, da vidim, če je vse v redu. Vreme je bilo mrzlo in vlažno, tako da sem se hitro zopet zaprl v svojo utico. Hkrati je zapel zvonček pri vratih. Kdo je neki? Odprl sem vrata in v sobo je stopil, zavil v debel kožuh, bivši moj poročnik. Takoj sem uganil, da se je zgodilo nekaj posebnega. „Masson“, rekel je s hripavim glasom, „ali moreš iti z menoj — a takoj?“

„Seveda . . . Takoj! sem rekel nekako prestrašen.“

„Moreš li izostati . . . morda dve uri . . . ne da bi to kdo zapazil?“

„Prav lahko. Tu sem povse sam. Kdo se tod zame briga!“

„Potem idi! . . . Ugasni svetilko, zakleni vrata in pojdi z menoj.“

Slutil sem, da mož nima dobrih namenov, a šel sem za njim. Hodil je tako hitro, da sem ga komaj dobajal.

prej pa tega nikdar slišati niso hoteli. Pa še letos so na Moravskem sklenili proti Čehom kompromis z nemškimi nacijonalc.

Praški in dunajski mestni zastop. Dunajski protisemitski listi sedaj opravičujejo netaktnost župana Strobacha, ki ni hotel naznaniti občinskemu zastopu, kaj je praška občina pisala, ker je pismo bilo češko, da Čehi ne morejo očitati Nemcem nestrpnosti, ko je vendar praška občina s skrajno nestrpnostjo postopala v vprašanju dvojezičnih napisov. To opravičevanje je naravnost smešno. V Pragi so napravili jedino češke napise, ker Nemci v Brnu, Opavi in drugih meševitih mestih niso hoteli napraviti dvojezičnih. Čehi so se ravnali popolnoma po Nemcih. Sicer pa ima Dunaj več čeških prebivalcev kakor Praga nemških, a vendar dunajski mestni zastop ne napravi poleg nemških tudi čeških uličnih napisov. Praga vzdržuje za Nemce mnogo šol, Dunaj pa ni jedne šole za Čeha neče osnovati. Vsak nepristransko sodišči človek mora priznati, da dunajski protisemitje ne morejo nikomur očitati narodne nestrpnosti. Vse njih dosedanje delovanje dokazuje, da o narodni pravičnosti niti pojma niso imeli. Seveda dunajski protisemitje se niso nadejali, da bode praški župan jim na njih izživajoče postopanje dal odgovor, kakršnen jim gre.

Hišne številke. Iz knjige „Dr. Gregor Jožef Plohel, imeniten humanist in dobronik Slovencev“, katero sta spisala župnik Jakob Meško in vseučiliški skriptor dr. Fran Smonič, razvidimo, da so na Dunaju imeli že hišne številke 1766. leta, a ne za vse hiše. Leta 1770. so se uvele številke za vse hiše na Dunaju in je cesarica dala cesarskemu prestolnemu gradu številko 1. Najbrž je potem še ta cesarica ali njen sin Josip zapovedal hišne številke za vso državo. Za Simoničovo nagorčijo v Ivanjovcih nahaja se hišna številka že v listini iz 1789. l. Iz tega je vidno, da je Avstrija imela hišne številke mnogo prej, kakor Prusija. Imele so hišne številke že slovenske vasi, ko jih še Berlin ni imel. Prusi naj se torej skrijejo s svojo stoletnico. Gledé hišnih številk ima Avstrija sedaj prvenstvo.

Pruski Poljaki. V Prusiji se poljščina popolnoma prezira. V uradih se posluje vse nemški tudi v poljskih pokrajinah. Šole so vse nemške, samo veronauk se je dosedaj za poljske otroke učil v poljščini. Sedaj je pa prusko učno ministerstvo ukazalo, da se v prusk. Šleziji ima poučevati veronauk na šolah, v katere hodijo samo poljski otroci, v nemščini. Otroci odslej v šolah ne bodo več slišali poljske besede. To je vlada storila zaradi tega, ker so Šlezijanci volili jednega Poljaka v državni zbor in s tem pokazali, da je še daleč do tistega časa, ko jih popolnoma ponemčijo.

Dogodki v Turčiji. Turška oblastva skrbno čuvajo, da se zlasti vse ne izve, kaj se vse godi v Armeniji. Tako se je še le sedaj izvedelo, da so v Vanu dne 23. septembra bili veliki neredi, dne 2. oktobra pa grozno klanje kristjanov. Podrobnosti o teh dogodkih pa še sedaj niso znane. — V Aleksandriji je kacih 700 vojaških novincev razsajalo po mestu, predno so se vkrcali. Lomili so v hiše in vrtove, ropali in pobijali, da je bilo groza. Policija je vse to ne le mirno gledala, temveč izgrednike še hujšala. Podobne razmere vladajo tudi drugod.

Šla sva po obrežju do mostu Austerlitz. Paskal ni ves čas niti besedice znil. Časih sem ga od strani pogledal in pri srci mi je postajalo vedno tesneje. Videl sem, da je strašno razbarjen in rad bi ga bil vprašal, kaj da mu je, a nisem se upal.

Ko sva šla mimo velikih skladišč za vino, vprašal me je mrmraje:

„Si-li truden? Boš li mogel iti še do Esplanade des Invalides? Tam imam nekaj zvršiti.“

„Grem, kamor hočete, moj poročnik.“

* * *

Vse žive dni ne pozabim tega pota. Vreme je bilo jako slabo. Na ulicah ni bilo nikogar videti. Le časih se je iz daljave čulo ropotanje kaknega omnibusa. Končno sva prišla na Esplanado.

Utrujen je sedel Paskal na črnu stoječo klop. „Sedi“ mi je rekel.

Ko sem se bil usedel poleg njega, prijel me je za roko. Njegova roka je bila mrzla ko led.

„Kaj ne, da me ljubiš.“

„I seveda! To se pač ob sebi umeje! Kaj vendar vprašujete tako čudno!“

„Ker mislim od tebe nekaj posebnega zahtevati.“

„Govorite!“

(Konec prih.)

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 23. oktobra.

Občinski svet ljubljanski imel je sinoči izredno javno sejo, katere se je udeležilo 20 občinskih svetovalcev. Otvoril jo je naznanil je župan Hribar, da je dne 4. oktobra povodom godu presvitlega cesarja potem deželnega predsedstva v imenu mestne občine izrazil najudanejša voščila. Presviti cesar izrekel je zahvalo za izražena čutila. Občinski svet vzel je to naznanilo stoje v znanje.

Župan Hribar sporočil je nadalje občinskemu svetu, da je častni meščan ljubljanski Jan grof Harrach naznanil poroko svoje hčere in da mu je gospod župan tim povodom čestital v imenu občine. Glede inkorporacije katastralne občine vodmatske v mestno občino ljubljansko naznanil je gospod župan, da bode glasom dopisa c. kr. deželnega predsedstva dotični zakon kmalu objavljen v deželnem zakoniku. Mestno npravo čaka torej v najbližji prihodnosti mnogo dela, da se glede novega dela mesta ukrene vse, kar je potrebno. Glede razsvetljave Vodmata je gospod župan mestnemu stavbinskemu uradu že naročil, da čim prej stavi primerne nasvete. Popis tamošnjega prebivalstva izvrši se bode takoj, ko se inkorporacija faktično izvrši. Tudi se bode morala v Vodmatu aktivirati policijska stražnica. Tudi ceste so v Vodmatu jako slabe in se bode tudi v tem oziru moralo takoj potegniti ukreniti. Konečno naznanil je gospod župan, da mu je od deželnega predsedstva došlo obvestilo, da se je cestni upravi naročilo, naj v okviru dovoljenih kreditov v prihodnje bolje skrbi za snazjenje erarnih cest v mestnem ozemlju ljubljanskem. Župan Hribar pri tej priliki opozarja, da je tudi mestna uprava vezana na dovoljene kredite in naj bi torej tudi žurnalistika to uvaževala.

Obč. svet. dr. Tavčar stavi je nujni predlog, naj mestna občina stopi z deželnim odborom v dogovor glede oddaje 3% državnega posojila. Dotični zakonski načrti dobili so najvišje potrjenje in treba je, da se oddaja posojila sedaj kolikor mogoče pospeši. Ker pa je dežela nasproti državi dolžnik za celo posojilo, treba je za oni del posojila, ki je namenjeno hišnim posestnikom ljubljanskim, pogodbe mej deželo in mestno občino, katera bode potem sama dovoljevala hišnikom posojila. Govornik torej predlaga, naj se dogovori s deželnim odborom v kratkem prično. V ta namen naj se izvoli trojica iz srede občinskega sveta z nalogom, da takoj stopi v dogovor z deželnim odborom zaradi pogodbe mej deželo in mestom, s katero se naj uredi oddaja 3% državnega posojila po potresu oškodovanim hišnikom. Predlog obč. svet. dr. Tavčarja bil je soglasno vzprejet, v deputacijo pa per acclamationem izvoljeni gg župan Hribar in obč. svetnika Gogola in dr. Starč.

Obč. svet. dr. Tavčar stavi nadalje v imenu pravnega odsega nujni predlog, naj se finančnemu ministerstvu odpošlje peticija, da se glede javnih del občinam dovolijo iste ugodnosti, kakor so zakonito že dovoljene glede zgradbe lokalnih in malih železnic. Poročevalec prečita načrt peticije, kakor jo je sestavil gospod župan. Uvodom omenja peticija, da so zahteve, ki se stavljajo dandanes do uprave večjih mest, zlasti glede šolstva, glede prometnih, in zdravstvenih zadev in glede preskrbovanja ubogih, jako velike in da so občine valed tega prisiljene, najemati znatna posojila. Tudi mestno občino ljubljansko čakajo še težke naloge. Izvesti je kanalizacijo, zgraditi elektrarno, tržne lope in razna šolska poslopja, nove mostove, artilerijsko vojašnico in ubožno hišo. Valed potresne katastrofe neodloživa regulacija mesta zahteva novih cest in v svrhu olajšanja prometa treba je misliti že danes na mestno železnico. Vse to pa bode zahtevalo ogromnih stroškov, katerih z rednimi dohodki mestne občine ni mogoče pokriti. Treba bode torej iskati posojila. Brez dvojbe bodo vse te naprave znatno pospešile razvoj mesta in dolžnost države je, da mestno občino v njenem nastojanju podpira, kar bi se zlasti lahko storilo na ta način, da se točke IV., V. in VI. zakona z dne 31. decembra 1894., drž. zak. št. 2 ex 1895., zadevajoče zgradbo lokalnih in malih železnic ter investicij pri že obstoječih železnicah, v kolikor se tičejo pristojaja in koleka, raztegnejo tudi na dobavo denarnih sredstev za javna občinska dela. Ker pa se take olajšave morejo dovoliti le potom zakona, izraža se v peticiji konečno prošnja, naj bi visoko finančno ministerstvo državnemu zboru predložilo v to svrhu potrebni zakonski načrt. Poročevalec predlaga v imenu pravnega odsega, da je predloženo peticijo odposlati c. kr. finančnemu ministerstvu; ob enem pa se naroča mestnemu magistratu, da o peticiji obvesti tudi druga deželna stolna mesta s pozivom da se ji pridružijo. Pri glasovanju je bil ta predlog soglasno vzprejet.

Ko je podžupan dr. vitaz Bleiweis prevzel predsedstvo poročal je župan Hribar o zgradbi artilerijske vojašnice in o pogodbi, ki se ima v tem oziru skleniti s stavbinsko družbo „Union“ na Dunaju. Ker je vojno ministerstvo izreklo željo, da se vojašnica zgradi čim prej, naprosila se je omenjena stavbinska družba, da čim prej določi mestnemu magistratu podrobne načrte za vojašnico in proračun stroškov, da bode magistratu mogoče, staviti občinskemu svetu primerne nasvete glede dogovora, ki se ima skleniti mej mestno občino in omenjeno

stavbinsko družbo zaradi prevzetja gradnje. Sedaj so podrobni načrti in troškovnik gotovi in poročevalec torej predlaga: 1.) Načrti in troškovniki glede gradnje topničarske vojašnice vračajo se mestnemu magistratu z naročilom, da jih je po stavbinskem uradu da glede jednotnih cen in količine zaračunjenih del natančno pregledati. Ko se je to zgodilo, odstopijo naj se s pismenim poročilom stavbinskemu odseku v nujno posvetovanje in poročanje. 2.) Načrt pogodb glede gradnje topničarske vojašnice in prevzetja iste po mestni občini, ki ga je predložila stavbinska družba „Union“ na Dunaju, izroče se ob enem pravnemu odseku občinskega sveta v posvetovanje in poročanje. Oba predloga bila sta brez ugovora vporejeta.

Podžupan dr. vitaz Bleiweis-Trsteniški poročal je v imenu policijskega odseka o pobiranju tlakovine za material, ki se dovaža po Ljubljani. Poročevalec podal je zgodovino obravnav, ki so se že vršile v tej zadevi, ter naglašal, da je pobiranje tlakovine pač opravičeno. Pristanišče ob Trnovskem nasipu se nahaja v jako slabem stanju, treba ga je vsekako primerno urediti, napraviti dovozno, oziroma odvozno cesto ter zravnati cesto ob Trnovskem nasipu. Stroški za ta dela bodo veliki, treba je torej misliti na njih pokritje. Poročevalec predlaga torej, naj se pričetkom prihodnjega leta prične pobirati za odvažanje materiala, ki se v čolnih pripelje v Ljubljano, tlakovina in sicer po 4 krajcarje od vsake vprežene živine; pristanišče pa naj se primerno uredi in potrebni stroški postavijo v proračun za leto 1897. Mestnemu magistratu se ob enem naroči, da ta sklep predloži c. kr. deželni vladi v potrjenje. Po nekaterih opazkah obč. svet. Svetka, Velkovrha in Kosaka bil je predlog poročevalca vzprejet.

Ker poročevalec o zglašilnem redu za mesto ljubljansko ni bil navzoč, odstavila se je ta točka z dnevnega reda. Potem zaključil je gospod župan ob 1/8. uro javno sejo. V tajni seji razpravljal je občinski svet o regulacijskega odseka poročilu o odkupih hiš in sveta v regulacijske namene.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. oktobra.

— (Korekcijoniran kapelan.) Včerajšnji „Slovenec“, odgovarjajoč na našo notico pod tem naslovom, piše, da ga je pooblastil gosp. Hribar sam izjaviti, da njegova prestava ni v nobeni zvezi z sadnjimi državnozbornskimi volitvami, in je bil le na lastno željo prestavljen. Ta „Slovenčeva“ notica se je porodila pač na tisti način, kakor Žitnikova odpoved kandidaturi, ko so mu pretili s suspensijo, in s kakim podobnim sredstvom so pa g. Hribarja prisilili, da je dovolil „Slovencu“ prijaviti omenjeno izjavo. Seveda izključeno pa celo ni, da ne bi bili mogli gospodje dotične izjave sami skovati, vsaj je le še predebro znano, da so bili g. dr. Kreka podpis ponaredili na volilnem oklicu. Če premislimo, kako so zavijali resnico ob volitvi in terorizovali, potem pač ne moramo staviti v „Slovenčeve“ izjave najmanjše vere. Seveda ugovarjati si g. Hribar ne bode upal, kajti potem bi ga le še hujše preganjali. Gorje tistemu duhovniku, ki se upa imeti svoje politično prepričanje, in se ne ravna po navodilih, ki jih dobiva iz ljubljanske škofijske pisarne.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Valed velikanskega, vsa pričakovanja nadkriljujočega uspeha sinočne predstave Schillerjeve tragedije „Marija Stuart“ se bode ta krasna igra ponavljala že jutri, v soboto, 24. t. m.

— (Slovensko gledališče.) Že milijone in milijone ljudi je tragična usoda lepe škotske kraljice Marije Stuart ganila do solz in dokler bodo človeška srca človeški čutila, dokler bodo količkej dovzetna za vse, kar je lepo in plemenito, dokler bodo znala ljubiti in sovražiti, dotlej bode prekrasna Schillerjeva tragedija, v kateri je z mogočno poetično silo razvikan tragični konflikt, čigar konec je smrt Marije Stuartove, uplivala na gledalce s tisto elementarno silo, kakor sinoči, ko se je to slavno delo nesmrtnega nemškega pesnika prvič uprizorilo na našem odru in obujalo v gledalcih mrzel strah in iskreno sočutje, plemenito jezo in pekočo grozo ter jim pretreslo dušo in srce. Zgodovina našega mladega gledališča pozna malo predstav, katere so dosegle tako resničen, tako velik in tako popoln uspeh, kakor sinočna, kateri gre odlično mesto mej najboljšimi, kar jih je kdaj bilo v nas, in katera je dokaz, da je tudi v naših razmerah mogoče prirediti predstave, zadostujoče najstrožjim zahtevam in dostojne tudi tako velikega pesnika, kakor je Schiller. To je bila zaokrožena, uglajena, skrbno pripravljena in vestno naštudirana predstava, katera izpričuje redko režisersko osposobljenost g. Inemanna in katera je prav sategadelj dosegla tako popoln in ve-

likanost uspeh, ker je bila celotno uprav vzgledno predstavljena, ker so bili predstavljalci vsak na svojem mestu in so se med seboj spopolnjevali. Tako je pršla vsaka posamična uloga do pristojne jej veljave, to prostovoljno in naravno podrejanje je povzdignilo enemble, pripomoglo k slikovitosti prizorov in omogočilo, da je vsako dejanje naredilo tako globok utis na občinstvo, da mu je dajalo izraza s frenetičnim ploskanjem, kakršnega že dlje časa nismo čuli pri dramatičnih predstavah, katero je pa bilo v polni meri zaslužno. Vsa pozornost se je seveda koncentrirala na poveljavni osebi v celi igri, na obe kraljici in koj, ko se je videlo, da sta obe predstavljalici spoznali značaj svojih ulog in znali v ostrih konturah označiti kontrast med tema značajema, ni bilo več dvoma, da dobi konflikt med njima tisto ostrost, katero mora imeti, da postane izid naraven. Marijo Stuartovo je igrala gđ. Terševa. Ta simpatična umetnica si je s svojo marljivostjo pridobila splošno naklonjenost, a šele včeraj je imela priliko, pokazati vso svojo redko umetniško nadarjenost. Ustvarila je naraven značaj in zlasti smo občudovali, da je pogodila vse nijanse svoje vloge. Bila je nepopisno mila v nežnih prizorih in ganila srce v prizorih, ker toži o svoji usodi; v velikem prizoru v tretjem dejanju, ko se poniža pred Elizabeto, a potem, užaljena pove svoji sovražnici ponosno in samozavestno svoje mnenje, in v zadnjem dejanju, ko so poslavlja od svojih prijateljev in prijateljic, igrala je dovršeno, bila zdaj preprosta in udana, zdaj ponosna kakor prava kraljica, zdaj ljubezljiva, da je vse očarala, zdaj rezka, a nikdar hudobna in ošabna. Tudi v trenutkih najvišjih afektov je zadela vselej pravi ton, premagala z lahkoto vse težave. Spoznali smo zdaj v gosp. Terševi heroino nenavadnega talenta, na kateri smemo našemu gledališču le čestitati. Kraljico Elizabeto je predstavljala gospa Danilova, in sicer tako izvrstno, da jej gre kajtopejše priznanje. Sploh je gospa Danilova jedna najmadlji-vejših in najnadarjenjših naših igralk in v vsaki ulogi na svoje a mestu. Pri včerajšnji predstavi je gospa Danilova dosegla velike uspehe, najprej v prizoru, ko skuša Mortimerja zapeljati, da bi skrivaj umoril Marijo, in kjer je jako fino z-dela ton kurtizane, potem v prizoru, kjer se snide z Marijo, kjer je strupenost, nebrzdano ošabnost in sovraštvo do uboge svoje žrtve znala izraziti tako ostro, da je bila verjetna silna, a vendar veličastna jeza, katera prešine Marijo, naposled in največji uspeh pa v prizoru, ko podpiše obsodbo in kjer je dramatično živo izrazila vsa čutila, katera so jej narekovala ta sklep, ljubosumnost in strašno sovraštvo, strah, da jo pahne Marija s prestola, in osvetoželjnost. Da, taka je morala biti „deviška kraljica“ Elizabeta! Malo ulogo zveste služabnice Hane Kennedy je igrala gosp. Ogrinčeva, katera nas je v tej ulogi prav prijetno iznenadila. Igrala je prav lepo, naravno in nepretirano vrlj služabnico in tolažnico Marijino in deklamovala korektno; vsak glas jej je prišel od srca. Gosp. Ogrinčeva je v tej ulogi dokazala resnično nadarjenost in jo je smatrati za lepo pridobitev naše drame. Jako karakterističen je bil g. Inemann, kateri je igral velikega blagajnika Barleighe in fino pogodil trezni značaj hladnokrvnega ponosnega državnika, ki sili na to, da se uniči Marija, ker ve, da je nevarna kroni in protestantski veri, dokler diha in se giblje. Očeno pozornost je obujala markantna maska gosp. Inemann. Prikupno preprosto je igral g. Verovšek plemenitega Mortimerja, idealnega moža, gorečega požrtvovalne ljubezni za Marijo, ter je zlasti v prizoru, ko ga Leicester izroči biritnem in se Mortimer usmrti, dosegel velik in zanj jako časten uspeh. Toplo pohvalo zasluži tudi g. Danilo kot Leicester. Da je vrligralec, je znano, a včeraj se je v ulogi zaničevanja vrednega ljubimca, v čigar prsih prebivata dve duši, posebno odlikoval. Znal je svojo ulogo točno in vsled tega zamogel posvetiti vso pozornost igranju ter tako zlasti v prizoru, ko se opravičuje pred Elizabeto in v velikem ter jako težavnem prizoru, ko odpeljejo Marijo na morišče, dosegel popola in prav lep uspeh. Majhni, a vendar važni ulogi vrlega Marijinega čuvaja in starega Talbota sta igrala gg. Lovšin in Perdan in tudi njima gre topla pohvala, kakor tudi vsem drugim predstavljalcem, ki so se vsi potrudili, da pripomorejo k celotnemu uspehu in to tudi dosegli, kajti iz polnega prepričanja rečemo: Sinočna predstava je bila na čast slovenskemu gledališču in vsemu oboju ter njega voditelju g. režiserju Inemannu.

— Končno naj še omenimo, da so bogati kostumi, tako tisti, katere je posodilo vodstvo češkega gledališča, kakor lastni kostumi gđ. Terševa in gospe Danilove vzbudili pravo senzacijo. Gledališče je bilo razprodano.

— (Ljudski shod) V soboto, 24. t. m., ob 8. uri zvečer bode v Perlesovi gostilni v Slovskih ulicah ljudski shod, katerega sklicuje politično društvo „Bodočnost“. Na dnevnem redu bode „Prenova domovinskega prava“.

— (Nalivi.) Komisija, katera je ogledala savski most na Črnučah, je mnenja, da se most obrani. Čudno je to, da se je sesedel na plitvejši strani, kjer tok vode ni tako silovit, kakor na nasprotni. Tudi savski most pri Tacenu je v tako slabem stanju, da se je moral promet na njem ustaviti, jez pri papirnici v Medvodah pa je Sava predrla. — V okolici ljubljanske je voda preplavila precej sveta in se je zlasti na Barji bati povodnji. V Lipah je voda udrila že v nekatere hiše, takisto tudi na Ježici, kjer so bili prebivalci treh hiš deložirani. V Jaršah je voda odnesla nekaj sveta. — Nalivi so na Furlanskem poškodovali železniški tir tako, da se je moral promet na tej železnici ustaviti.

— (Požar.) Triletni kajzarja sin Fran Gregorc se je dne 20. t. m. v Spodnjih Domžalah igral z žveplenkami in užgal steljo. Ogenj se je vsled močnega vetra hitro razširil in upepelil h-šo, skedenj in hlev ter vse pridelke. Da niso prišli na pomoč domžalski gasilci, bi bila prišla v nevarnost cela vas.

— (Vrhniški podružnici sv. Cirila in Metoda) priredita v korist družbe sv. Cirila in Metoda v dvorani vrhniške čitalnice s prijaznim sodelovanjem konservatoristije Amalije de Rocceve dne 25. oktobra 1896 v slavo otvoritve prve slovenske šole v Velikovem na Korčškem veselicu. Vzpored: A 1) „Slovenska koračnica“, trio za gosli, harmonij in klavir. 2) Nedved: „Naša zvezda“, mešan zbor. 3) Proleg. 4) Mascagni: Romanca iz „Cavaleria rusticana“, poje gospica de Rocceva, spremlja na klavirju gospica Vidičeva. 5) Vilhar: „Romanca“, mešan zbor. 6) M. W. Balfo: Potpourri iz opere „Die vier Haimonskinder“, igrata na gosli in klavir gospod G. in gospica Vidičeva. 7) V. Trnogorski: „Deklica in rožica“, poje gospica de Rocceva, spremlja na harmoniju g. Luznik. 8) Dr. Ig. Ipavc: a) „Pianinar“, b) „Planinska roža“, poje mešan zbor. 9) Iz ouverture „Willem Tell“, svira na harmoniju gospod Laznik. 10) „To sem bil jaz!“ Šalovigra v jednem dejanju. B. Prosta zabava. Začetek ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina: sedež 50 kr., stojšče 30 kr.

— (Iz Črnomlja) 21. oktobra. Veselica, ki jo je priredila po že naznanjenem vzporedu tukajšnja narodna čitalnica, je bila nepričakovano dobro obiskana. Obširni prenovljeni salon gostilne „Grad“ je bil do cela napolnjen. Med udeležniki ste bili dve odlični rodinici iz Metlike in tudi nekaj drugih unanijih gostov je bilo videti. Izmed vzporednih točk nas je najbolj s skrbjo navdajala „Pesem gondolerja“, kajti ženski zbor je za tukajšnje občinstvo novost in je tedaj od prvega nastopa odvisno, je li se spleča pri takih skromnih pevskih razmerah — pevke so skoro same novinke — še kdaj imeti trud za izvežbanje ženskega zbora. Splošno se sme reči, da so mlade in mične pevke dosegle s svojimi svežimi glasovi dokaj lep uspeh, kateri bi bil pa lahko še boljši, da ni pri vajah nastala tista v našem mestu ob enakih prilikah tako rado pojavljajoča se nesloga, vsled katere sta dve dobri pevki odstopili. Pri koncertni polki „Slavčevo žgolenje“ se je odlikoval naš marljivi mestni kapelnik, pokazavši kot solist na flavti veliko spretnost. Tudi bariton-samospeva, katera je z jako prijetnim glasom ter s čutom pel g. R., sta zelo ugajala. Čast in hvala vrlemu pevcu! Z največjim odobravanjem in nandušenostjo pa je bila vzprejeta zadnja točka, obsežajoča tri narodne pe Hubadu harmonizirane pesmi: „Bratci veselji vsi“, „Je pa davi slanica pala“ in „Škrjanček poje, žvrgoli“. Po srčni ovaciji in burjih aplavzih so se morale ponoviti. Uvidelo se je, da se je mladi g. pevovodja dosti trudil, predao se je doseglo tako jasno izgovarjanje teksta ter precizno izvajanje glasov. Pri tej priliki bodi pri-srčna zahvala izrečena gđ. učiteljicama za prepustitev stanovanja v svrhu vežbanja pevskih zborov. Po tako srečno uspelem vzporedu se je razvila nepriljena zabava in uvel se je živahen, do jutra trajajoč ples, pri katerem so se zlasti četvorke pod vodstvom gosp. Stoniča izvajale točno in sigurno, kakor malokdaj. Karati bi bilo le, ker nekaterniki nimajo ali nočejo pred očmi imeti, da je treba na veselicah, prirejenih od slovenskega društva, izključno le slovenskega jezika posluževati se. Hvala vsem gg. sodelujočim, kakor tudi udeležencem, zlasti tujcem, — društvu pa, dal Bog, — še več tako prijetnih večerov!

— (Otvoritev vodovoda in električne naprave v Kočevju) se je vsled neugodnega vremena prenesla na dan 19. novembra. Dne 21. t. m. se je poskusila električna razsvetljava in je izbrno obnesla.

— (Prijazen gospodar.) Posestnik Andrej Šifer v Zadrugi je dne 15. t. m. svojega dninarja Franca Črnice v neki gostilni v Gornjih Dupljah najprej krepko čel in mu svojo nezadovoljnost

izrazil s polenom na tako krepk način, da je Črnivec drugi dan umrl.

— (Lokalna železnica iz Ajdovščine v Gorico) se bode začela najbrž že pr hodajo pomlad graditi. Zdaj se zvršujejo detailni načrti. Inženjerji, katerim se je to delo poverilo, imajo svoj sedež v Dornbergu.

— (Na graški realki) so se v zmisu svoje-časnega sklepa dež zbora štajerskega ustanovili te-čajji, v katerih se bodo Nemci učili slovenščine. Pouk je prevzel profesor istega zavoda g. Ant. Turk uš.

— (Imenovanje.) Višjim drž. pravdnikom v Trstu je imenovan deželno sodni svetnik gosp. Karol vitez Defacis.

— (Priatelj krepkih izrazov) je rojanski župnik Jurizza. Te dni je stal pred sodiščem, ker je pred nekaj tedni v cerkvi, o priliki nekega krsta, pital razne osebe s „figure porche“. Obravnava se je prestavila, da se zaslišijo nove priče. Vrli župnik Jurizza je tak mož, da je pri obravnavi vse — tajil.

— (Uboj ali umor) se je dogodil v Voloskem dne 20. t. m. okolo 7. ure zvečer. V krčmi „Monteverde“ so se sprli med seboj nekateri pri-begli Italijani iz blažene Italije ter ubili nekakega Ambrozija Reali, ki je ravno isti dan hotel oditi domov ter imel pri sebi okolo 300 gld. Morilec Cesare Picirello in nekaj njegovih drugov so že pod ključem. Bilo bi pač najbolje, da bi bile oblasti že davno poslale te ljudi, odkoder so prišli, da ne bi spravljali v slabo ime poštenih krajev.

— (Razpisane službe.) Mesto poštega od-pravnika pri novo ustanovljenem poštnem uradu v Radomljah (okr. glav. Kamnik) proti pogodbi in kavciji 200 gld. Letna plača 150 gld., uradni pavšal 40 gld. in letni pavšal 120 gld. za vzdrža-vanje vsakdanje dvakratne poštopate med Radomljami in kolodvorom Jarše Mengeš. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno volstvo v Trstu. — Mesto poštega odpravnika pri novo ustanovljenem poštnem uradu v Godoviču (okr. glav. Logatec) proti pogodbi in kavciji 200 gl. Letna plača 150 gl., uradni pavšal 40 gld. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

* (V naglici!) Prečastni pristaš ogerske ljud-ske stranke, katoliški župnik Karol Kalman, je nastopil te dni na shodu v Kestelyu kot kandidat. Pestil je seveda tudi šolo in med drugim rekel: „Šola je naš največji sovražnik, kateremu svojih otrok ne smemo izročiti“. Vrli mož je bil kaj presenečen, ko je videl, da se vse smeje.

* (Najnovejši izum) Že v nižjih gimnazi-jalnih razredih znajo častihlepniki tako fino dife-rencirati, da vlada med njimi velik bog gledé na-zora, kateri predmet je težji, kateri lažji, je li v latinščini in v grščini ali v matematiki ali v fiziki častnejši, dobiti noto „odlično“. Lški fizijolog pro-fesor Rosso je zdaj izumil aparat, s čigar pomočjo se reši tudi to vprašanje. S tem aparatom boče Rosso konstatovati intenziteto cirkulacije kri v možganih in časopisi zatrjujejo, da funkcionira ta aparat tako izbornao, da je z njm lahko natančno določiti, koliko truda je potrebno za učenje latin-ščine in koliko za kako drugo duševno delo.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Brzojavke.

Gorica 23. oktobra. Laška stranka je na včerajšnjem volilnem shodu postavila kot kandidata za dopolnilno državnozbornsko volitev namesto kneza Hohenlohea znanega nasprot-nika Slovencev, odvetnika dr. Muranija.

Dunaj 23. oktobra. Poslanska zbornica je v današnji zbornici nadaljevala razpravo o novem domovinskem zakonu in z veliko večino vzprejela najvažnejšo določbo, namreč člen II.

Dunaj 23. oktobra. Proračunski odsek je včeraj rešil načrt o uredbi profesorjskih plač in potem nadaljeval razpravo o proračunu za l. 1897. in sicer v poglavjih „državni dolgovi“, „državne nepremičnine“, „najvišji računski dvor“ in nekaterih drugih, manj važnih.

Dunaj 23. oktobra. Protsemitje se več ne udeležujejo glasovanja o domovinskem za-konu, ker jim je govor dra. Scheicherja zoper predloženi načrt v kmetskih občinah precej škodoval.

Lvov 23. oktobra. Vse ob ogerski meji nastanjeno vojaštvo je konsignirano in priprav-ljeno za odhod.

Budimpešta 23. oktobra. Na volilnem shodu v Kornissu so pristaši Ugronove neod-visne stranke kamnali kandidata narodne stranke, da je moral ves krvav bežati.

Sibinj 23. oktobra. Za danes določeni shod rumunske narodne stranke je vlada prepovedala.

Sofija 23. oktobra. Vlada je razpustila narodno skupščino in razpisala nove volitve.

Sofija 23. oktobra. Vlada je akceptirala zahteve avstrijske vlade glede trgovinske pogodbe.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto boleti utešujoče, ako se namaže z njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepart, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 6 (1756-14)

Stev. 10. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 734.

V soboto, dné 24. oktobra 1896.

Drugokrat:

Marija Stuart.

Tragedija v petih dejanjih. Spisal F. Schiller. Poslovenil France Cegnar. Režiser g. Rudolf Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7/8. uri. Konec po 10. uri.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v torek, dné 27. oktobra 1896.

75.000 kron je glavni dobiček velike inomotske 50-krajcarske loterije, ki se izplača samo z 20% odtegljajem v gotovini. Svoje čitatelje opozarjamo, da je zbiranje že dné 7. novembra.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umrli so v Ljubljani:

Dné 22. oktobra: Marija Marn, hišnikova žena, 31 let, Salendrove ulice št. 3, vodenica. — Alojzija Platnar, železniškega čuvaja hči, 2 meseca, Polanska cesta št. 68, božjast.

Dunajska borza

dné 23. oktobra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld	15	kr.
Avstrijska zlata renta	121	gld	85	kr.
Avstrijska kronska renta 4%	101	gld	10	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gld	70	kr.
Ogerska kronska renta 4%	99	gld	10	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	942	gld	40	kr.
Kreditne delnice	368	gld	40	kr.
London vista	119	gld	85	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld	82 1/2	kr.
90 mark	11	gld	76	kr.
90 frankov	9	gld	53 1/2	kr.
Italijanski bankovci	44	gld	45	kr.
C. kr. cekini	5	gld	66	kr.

Dné 22. oktobra 1896.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	143	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	gld.	25	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	gld.	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	196	gld.	75	kr.
Ljubljanske srečke.	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	gld.	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154	gld.	—	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	479	gld.	—	kr.
Papirnati rubelj	1	gld.	27 1/2	kr.

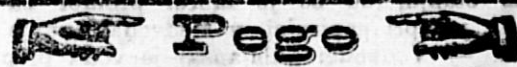
Meteorološko poročilo.

Oktober	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
22.	9. zvečer	731.0	12.0	sl. jug	pol obl.	—
23.	7. zjutraj	733.1	12.4	sl. zahod	oblačno	11.0
„	2. popol.	731.0	16.7	sl. zahod	oblačno	—

Srednja včerajšnja temperatura 11.2°, za 1.9° nad normalom.

Giesshüblec z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri bronhijalnem kataru otrok, ki se tako često javlja v zimskem času. 3 dele Giesshübleca se zmeša z 1 delom vročega mleka in se zmes pije mlačna. (3142-1)

odpravi v 7 dneh popolnoma (3009-10)

dr. Christoff-a izborni neškodljivi Ambra-crème

jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olepšanje polti. Pristno v zeleno zapečatenih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim putem kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznačne luskinje od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj nagio pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr. (1849-20) Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Henn, Dunaj, X.

Največji izbor.

Vizitnice

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Velika 50-krajcarska loterija v Inomostu.

Predzadnji teden!

(3057-11)

Glavni dobiček

75.000 kron

v gotovem z 20% odbitka.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer, banka v Ljubljani.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljujejoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

1850-41 Moldling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschläger, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovom S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Brnabacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju K. Gela; v Ormožju F. Haika.